

24.2 Texte/Übungen

I. "Die Frau des Hirten"

1. कस्मिंश्चिद् ग्रामे कश्चिद् गोपो वसति स्म । 2. दिवसे रात्रौ च गोपः क्षेत्रे स्थितः । 3. रात्रौ क्षेत्रे धेनूररक्षत् ।

4. तस्य भार्या प्रतिदिनमेकका गृह आसीत् । 5. तस्याः कामः प्रबलः । 6. ततो गोपस्य भार्याया ग्रामस्याधिपतौ रतिसंबन्धोऽभवत् । 7. यतस्तस्याः कामोऽतीव प्रबलस्ततोऽधिपतेः पुत्रेऽपि रतिसंबन्ध आसीत् ।

8. एकदा सा शय्यायामधिपतेः पुत्रेण सह रतिमन्वभवत् । 9. ततोऽधिपतिः स्वयं तस्या गृहमागतः । 10. सद्यो गोपस्य भार्या तस्य पुत्रं कोष्ठेऽगोपयत् । 11. पश्चादधिपतिना सा रतिमन्वभवत् । 12. अन्ततः क्षेत्राद्गोपो गृहं प्रत्यागतः । 13. यदा भार्या गोपं मार्गेऽपश्यत् तदाधिपतिम भाषत । 14. अधिपते, दण्डमादाय क्रोधेन गृहादपगच्छेति । 15. अधिपतिः सत्वरं गृहान्निरगच्छत् । 16. यदा गोपो गृहं प्राविशत् तदा स्वभार्यामपृच्छत् । 17. सोऽधिपतिरस्माकं गृहं कस्मादागत इति । 18. भार्याभ्यभाषत । स स्वपुत्रायाक्नुध्यत् । 19. पुत्रं ताडयामीत्यवदत् । 20. तस्मात् तस्य पुत्रोऽस्माकं गृहमाश्रयत । 21. तेन हेतुनाहं तस्य पुत्रं कोष्ठेऽगोपयम् । 22. अधिपतिस्तस्य पुत्रमत्र नाविन्दत् । 23. तस्मात् क्रुद्धः स गृहादपगच्छदिति । 24. ततो भार्या पुत्रं कोष्ठादानीय गोपायादर्शयत् ।

24.2.1 Die Frau des Hirten

1. kasmimścid grāme kaścid gopo vasati sma |
In einem Dorf lebte (einst) ein Hirte.
2. divase rātrau ca gopaḥ kṣetre sthitaḥ |
Tag und Nacht befand sich der Hirte auf dem Feld.
3. rātrau kṣetre dhenūr arakṣat |
Nachts bewachte er die Kühe auf dem Feld.
4. tasya bhāryā pratidinam ekakā gṛha āsīt |
Seine Gattin blieb Tag für Tag allein zuhause.
5. tasyāḥ kāmaḥ prabalaḥ |
Sie hatte ein grosses Liebesbedürfnis.
6. tato gopasya bhāryāyā grāmasyādhipatau ratisaṃbandho 'bhavat |
Deshalb hatte die Frau des Hirten ein Liebesverhältnis mit dem Dorfvorsteher.
7. yatas tasyāḥ kāmo 'tīva prabalas tato 'dhipateḥ putre 'pi ratisaṃbandha āsīt |
Weil ihr Liebesbedürfnis so gross war, unterhielt sie auch ein Liebesverhältnis mit dem Sohn des Vorstehers.
8. ekadā sā śayyāyām adhipateḥ putreṇa saha ratim anvabhavat |
Einmal genoss sie im Bett die Liebe mit dem Sohn des Vorstehers.
9. tato 'dhipatiḥ svayaṃ tasyā gṛham āgataḥ |
Da kam der Vorsteher selbst zu ihrem Haus.
10. sadyo gopasya bhāryā tasya putraṃ koṣṭhe 'gopayat |
Sofort versteckte die Frau des Hirten dessen Sohn in der Vorratskammer.
11. paścād adhipatinā sā ratim anvabhavat |
Drauf genoss sie die Liebe mit dem Vorsteher.
12. antataḥ kṣetrād gopo gṛham pratyāgataḥ |
Schliesslich kam der Hirte von der Weide nach Hause zurück.
13. yadā bhāryā gopaṃ mārge 'paśyat tadā adhipatiṃ bhāṣata |
Als die Frau den Hirten auf dem Weg (kommen) sah, sprach sie zum Vorsteher:

14. adhipate danḍam ādāya krodhena gr̥hād apagaccheti |
«Lieber Vorsteher, verlasse zornig mit einem Stock das Haus!»
15. adhipatiḥ satvaram gr̥hān niragacchat |
Der Vorsteher verliess eilends das Haus.
16. yadā gopo gr̥ham prāviśat tadā svabhāryām apr̥cchhat |
Als der Hirte ins Haus trat, fragte er seine Frau:
17. so 'dhipatir asmākaṃ gr̥ham kasmād āgata iti |
«Wieso kam der Vorsteher in unser Haus?»
18. bhāryābhyabhāṣata | sa svaputrāyākrudhat |
Die Frau sagte: «Er war zornig auf seinen Sohn.
19. putram tāḍāyāmīty avadat |
Er sagte, er wolle seinen Sohn schlagen.
20. tasmāt tasya putro 'smākaṃ gr̥ham āśrayata |
Deshalb hat sein Sohn in unserem Haus Zuflucht gesucht.
21. tena hetunāham tasya putram koṣṭhe 'gopayam |
Aus diesem Grund versteckte ich seinen Sohn in unserer Vorratskammer.
22. adhipatis tasya putram atra nāvindat |
(Aber) der Vorsteher fand seinen Sohn hier nicht.
23. tasmāt kruddhaḥ sa gr̥hād apāgacchad iti |
Deshalb ist er wütend aus dem Haus gelaufen.»
24. tato bhāryā putram koṣṭhād anīya gopāyā darśayat |
Dann holte die Frau den Sohn aus der Vorratskammer und zeigte (ihn) dem Hirten.

24.2.1 Hilfe

3. dhenūr arakṣat: Sandhi 9
5. tasyāḥ kāmah: Sandhi 8
6. grāmasyādhipatau ratisaṃbandho: saṃbandho mit Lokativ
15. gṛhān niragacchat: Sandhi 45
18. bhāryābhyabhāṣata = bhāryā abhyabhāṣata (abhi + √bhaṣ [1])
21. koṣṭhe 'gopayam: Sandhi 24

II. "Das Krhenprchen und die Schlange"

1. अस्ति कस्मिंश्चिद् वने कश्चिन् महान् वृक्षः । 2. तत्र कश्चित् काकः काचित् काकी च प्रतिवसतः स्म । 3. तस्य वृक्षस्य कोटरे कश्चित् सर्पोऽपि वसति स्म । 4. काक्याः प्रसवस्य काले स सर्पो वृक्षस्य कोटरान्निष्क्रम्य वृक्षमारुह्य काक्या अण्डानि भक्षितवान् । 5. यदा यदा काक्याः प्रसवस्य

कालोऽभवत् तदा तदा स सर्पोऽण्डानि खादितवान् । 6. तस्मात् ताभ्यां काकाभ्यामतीव दुःखमन्वभूयत । 7. आवयोरपत्यानां रक्षायै किं कर्तव्यमिति तौ चिन्तितवन्तौ । 8. तयोः किञ्चित् प्रियं मित्रं शृगाल आसीत् । 9. तौ तं शृगालमुपगम्य कञ्चिदुपायं पृष्ठवन्तौ । 10. तौ कथितवन्तौ हे सुहृद्, एष दुष्टः सर्पो वृक्षस्य कोटरान्निर्गत्य नीडे स्थितान्यावयोरपत्यानि भक्षयति । 11. तेषां रक्षार्थं कञ्चिदुपायस्त्वया कथ्यतामिति ।

12. स शृगालोऽवदत् । एतस्मिन् विषये युवां विषण्णौ मा भवतम् । 13. नूनं स लुब्धः सर्पः केनचिदुपायेन विना युवाभ्यां न व्यापाद्येत । 14. काक, कस्यचिद् धनवतः पुरुषस्य गृहं गच्छ । 15. तत्र धनिकस्याभरणं हृत्वा तस्य सर्पस्य कोटरे प्रक्षिप । 16. तदनु धनिकस्य जना आभरणस्य ग्रहणाय तस्य सर्पस्य वधं करिष्यन्ति । 17. एवं युवामपत्यानि रक्षेतमिति ।

18. तदाकर्ण्य काकः काकी चोडुनी । 19. ततः काकी नगरस्य समीपं डीनवती तत्र च कस्मिंश्चिद् वृक्षे निषण्णा । 20. नगरस्य समीपे किञ्चित् सरोऽस्ति । 21. तस्मिन् क्षणे तस्य नगरस्य नृपतेः पुत्री सखीभिः सह तस्मिन् सरसि स्नातुमागच्छत् । 22. सा स्वाभरणानि सरसस्तटेऽवमुक्तवती । 23. तद् दृष्टवती काक्येकमाभरणं चञ्च्वा धारयित्वा स्वनीडं प्रस्थिता । 24. यदा नृपतेः पुत्री तदपश्यत् तदा सा सत्वरं नृपस्य योधानाहूय तस्याभरणस्य ग्रहणाय प्रैषयत् । 25. काकी नीडमागम्य तत्र तदाभरणं सर्पस्य कोटरे निक्षिप्तवती । 26. नृपस्य योधास्तं वृक्षमागम्य कोटरं दृष्टवन्तः । 27. यदा ते तत्र काक्या हतस्याभरणस्य समीपे तं सर्पमपश्यन्स्तदा तस्य वधं कृतवन्तः । 28. पश्चात् काकौ स्वापत्यानि रक्षित्वा सुखेन न्यवसताम् ।

24.2.2 Das Krähenpärchen und die Schlange

Hinweis: Wie der Titel nahelegt, kommen in diesem Text sehr viele Duale vor; ich weise vor allem am Anfang auf diese hin. Die Duale auf der ersten Seite sind gelb hinterlegt.

1. asti kasmimścid vane kaścin mahān vrkṣaḥ |
In einem Wald stand ein grosser Baum.
2. tatra kaścit kākaḥ kācit kākī ca prativasataḥ sma |
Dort wohnten ein Krähenmännchen und ein Krähenweibchen.
3. tasya vrkṣasya koṭāre kaścit sarpo 'pi vasati sma |
In einer Höhle dieses Baumes wohnte auch eine Schlange.
4. kākyāḥ prasavasya kāle sa sarpo vrkṣasya koṭārān niṣkramya vrkṣam āruhya kākyā anḍāni bhakṣitavān |
Zur Zeit der Niederkunft der Krähe kam die Schlange aus dem Baumloch heraus, wand sich den Baum hoch und frass die Eier der Krähe.
5. yadā yadā kākyāḥ prasavasya kālo 'bhavat tadā tadā sa sarpo 'ṇḍāni bhakṣitavān |
Immer wenn für die Krähe die Zeit der Niederkunft (da) war, frass die Schlange die Eier.
6. tasmāt tābhyām kākābhyām atīva duḥkham anvabhūyata |
Deshalb hatten die beiden Krähen grossen Kummer.
(Deshalb wurde von den beiden Krähen sehr Kummer erlitten.)
7. āvayor apatyānām rakṣayai kiṃ kartavyam iti tau cintatavantau |
«Was müssen wir zum Schutz unserer Nachkommenschaft tun?», überlegten die zwei.
8. tayoh kimcit priyaṃ mitraṃ śrgāla āsīt |
Sie hatten im Schakal einen guten Freund.
9. tau taṃ śrgālam upagamya kaṃcid upāyaṃ prstavantau |
Die beiden trafen (also) den Schakal und fragten ihn nach einem Mittel.
10. tau kathitavantau he suhrd eṣa duṣṭaḥ sarpo vrkṣasya koṭārān nirgatyā nīḍe sthitāny āvayor apatyāni bhakṣayati |
Die beiden erzählten: «Lieber Freund, diese böse Schlange kommt aus ihrem Loch im Baum heraus und frisst unser beider Nachkommenschaft, die im Nest liegt.
11. teṣāṃ rakṣārthaṃ kaścid upāyas tvayā kathyatām iti |
Berichte (uns) von einem Mittel zu deren Schutz.»
(Ein Mittel zu deren Schutz soll (uns) von dir berichtet werden.)

12. sa śrgālo ’vadat | etasmin viṣaye yuvāṃ viṣaṅṅau mā bhavatam |
Der Schakal sprach: «Ihr beide, seid nicht traurig wegen dieser Angelegenheit.
13. nūnaṃ sa lubdhaḥ sarpaḥ kenacid upāyena vinā yuvābhyāṃ na vyāpādyeta |
Sicher kann diese gierige Schlange ohne ein List von euch zwei nicht getötet werden.
14. kāka kasyacid dhanavataḥ puruṣasya grhaṃ gaccha |
Krähe, fliege zum Haus eines reichen Menschen!
15. tatra dhanikasyābharaṇaṃ hr̥tvā tasya sarpasya koṭāre prakṣipa |
Hol dort ein Schmuckstück des Reichen und wirf es ins Baumloch der Schlange!
16. tadanu dhanikasya janā ābharaṇasya grahaṇāya tasya sarpasya vadhaṃ kariṣyanti |
Darauf werden die Leute des Reichen, um das Schmuckstück zu erlangen, diese Schlange töten.
17. evaṃ yuvāṃ apatyāni rakṣetaṃ iti |
So könnt ihr zwei wohl (eure) Nachkommenschaft schützen.
18. tad ākaṇya kākaḥ kakī coḍḍīnu |
Als die beiden Krähen das hörten, flogen sie davon.
19. tataḥ kākī nagarasya samīpaṃ dīnavatī tatra ca kasmim̐cid vr̥kṣe niṣaṅṅā |
Danach flog das Krähenweibchen in die Stadt und setzte sich dort auf einen Baum.
20. nagarasya samīpe kiṃcit saro ’sti |
In der Nähe der Stadt befand sich ein See.
21. tasmin kṣaṇe tasya nagarasya nr̥pateḥ putrī sakhībhiḥ saha tasmin sarasi snātum āgacchat |
In diesem Augenblick kam die Tochter des Königs dieser Stadt zusammen mit ihren Freundinnen zu diesem See, um ein Bad zu nehmen.
22. sā svābharaṇāni sarasas taṭe ’vamuktavati |
Sie legte ihren Schmuck am Ufer des Sees ab.
23. tad dṛṣṭavati kākī ekam ābharaṇaṃ cañcvā dhārayitvā svanīdaṃ prasthitā |
Das sah das Krähenweibchen, hielt ein Schmuckstück mit dem Schnabel fest und gelangte (so) zu ihrem Nest.
24. yadā nr̥pateḥ putrī tad apaśyat tadā sā satvaram̐ nr̥pasya yodhān āhūya tasyābharaṇasya grahaṇāya praiṣayat |
Als die Königstochter das sah, rief sie schnell des Königs Soldaten herbei und schickte sie, den Schmuck zu behändigen.

25. kākī nīḍam āgamyā tatra tad ābharaṇaṃ sarpasya koṭare nikṣiptavātī |
Als das Krähenweibchen beim Nest ankam, legte sie dort den Schmuck ins Baumloch der Schlange.
26. nr̥pasya yodhās taṃ vrkṣam āgamyā koṭaraṃ dr̥ṣṭavantaḥ |
Als die Soldaten des Königs zum Baum kamen, sahen sie das Loch.
27. yadā te tatra kākyā hṛtasyābharaṇasya samīpe taṃ sarpaṃ apaśyams tadā tasya vadhaṃ kṛtavantaḥ |
Als diese dort die Schlange zusammen mit dem von der Krähe geraubten Schmuck sahen, töteten sie sie.
28. paścāt kākau svāpatnyāni rakṣitvā sukheṇa nyavasatām |
Später hegten die zwei Krähen ihren Nachwuchs und lebten glücklich.

24.2.2 Hilfe

11. kathyatām: 3. Person Sg. Imperativ Passiv √kath (10)
18. coḍḍīnau = ca uḍḍīnau PPP Nom. Dual m. √uḍḍī (1)
21. sarasi: Lok. Sg. n. saras
27. apaśyaṃs tadā (Sandhi 52)

III. “Der gierige Reisende und der Tiger”

1. आसीत् पुरा कश्चिद्बुधः पथिकः । 2. सोऽश्वमारुह्य धनस्य लाभाय नगरान्नगरं ग्रामाच्च ग्रामं गच्छति स्म । 3. एकदा स किञ्चिद् वनं प्रविष्टवान् ।

4. तस्य मध्ये कश्चन हृद आसीत् । 5. पिपासया पीडितमश्वं दृष्ट्वा जलस्य लाभाय स पथिकस्तं हृदमुपागतः । 6. स हृदस्य मध्ये स्थितं कंचिद् वृद्धं व्याघ्रं दृष्टवान् । 7. व्याघ्रस्य कण्ठे काचित् सुवर्णा मालावर्तत । 8. यदा स व्याघ्रस्तं पथिकं हृदस्य तीरेऽपश्यत् तदा सोऽवदत् । 9. भो पान्थ! मम सुवर्णा मालां पश्य । सा त्वया लभ्यताम् । 10. तां मालां तुभ्यं प्रयच्छामीति ।

11. एवं कथितवतो व्याघ्रस्य वचनमाकर्ण्य स लुब्धः पान्थश्चिन्तितवान् । 12. सुवर्णस्य लाभाय सर्वत्र भ्रमामि । 13. किंतु सुवर्णं कुत्रापि नाविन्द्यत मया । 14. अधुना सुवर्णं लभेय । किमहं संशयेन विना तत् सुवर्णं लभेय? 15. पूर्वं तन्निरूपयामीति । 16. ततः स व्याघ्रमुदितवान् । 17. कथं त्वयि विश्वासो मम भवेदिति?

18. व्याघ्रः प्रत्यभाषत । हे पान्थ! आकर्णय । 19. अहं पूर्वमतीव दुष्ट आसम् । 20. मया बहवः पशवो मानुषाश्च व्यापादिताः । 21. एकदा तु केनचिद् धार्मिकेणाहमुपदिष्टः । 22. तस्मादुपदेशादिदानीं मोक्षायानशनं करोमि दानं च प्रयच्छामि । 23. अहं वृद्धोऽस्मि किञ्चिच्च खादितुं न समर्थः । 24. कथं तव मयि न विश्वासोऽस्ति । 25. मम चैतावालोभो नास्ति । 26. पुण्यायैतां सुवर्णा मालां कस्मैचिद् दातुमिच्छामि । 27. मया शास्त्राण्यधिगतानि । त्वं चातीव दुर्गतः । 28. तस्मादेतां मालां तुभ्यं प्रयच्छामि । 29. तदेतस्मिन् सरसि प्रविश्य सुवर्णा मालां धारयेति ।

30. तदाकर्ण्य व्याघ्रस्य वचने विश्वस्तः स पान्थो लोभादश्वादवरुह्य सरसो जले प्रविष्टवान् । 31. तत्र पङ्क आसीत् । 32. सद्यः स पङ्के न्यमज्जन्निर्गन्तुं चासमर्थोऽभवत् । 33. पङ्के पतितं पान्थं दृष्ट्वा व्याघ्रोऽवदत् । 34. पङ्के पतितोऽसि । नास्ति भयस्य कारणम् । 35. अहमागम्य त्वां पङ्काद् उत्क्रक्ष्यामीति । 36. एवमुदित्वा व्याघ्रः शनैः शनैस्तं पान्थमुपगम्य तं मारयित्वा खादितवान् ।

37. तस्मात् साधु कथ्यते । यः संशयं नारोहति स शठान् न पश्यति । 38.

यदा संशयमारुह्य जीवति तदा भद्रान् पश्यति । 39. योऽतीव लुब्धोऽस्ति स
विनश्यति । 40. यदा नरो लोभेन विना जीवति तदा नूनं चिरं जीविष्यति ।

24.2.3 Der gierige Reisende und der Tiger

Die Partizipien Präteritum Aktiv und Passiv sind **gelb** markiert, und bei der Satznummer ist vermerkt, ob die Verwendung attributiv (a) oder prädiaktiv (p) ist.

- 1.a āsīt purā kaścil **lubdhah** pathikah |
Es war einmal ein gieriger Reisender.
2. so 'śvam āruhya dhanasya lābhāya nagarān nagaram grāmāc ca grāmam gacchati sma |
Er bestieg sein Pferd, und ritt, um Reichtum zu erlangen, von Stadt zu Stadt und von Dorf zu Dorf.
- 3.p ekadā sa kiṃcid vanam **praviṣṭavān** |
Eines Tages gelangte er in einen Wald.
4. tasya madhye kaścana hrada āsīt |
In dessen Mitte lag ein Teich.
- 5.ap pipāsayā **pīditam** aśvam dṛṣṭvā jalasya lābhāya sa pathikas tam hradam **upāgatah** |
Als er sah, dass sein Pferd Durst litt, näherte sich der Reisende wegen dem Wasser dem Teich.
- 6.ap sa hradasya madhye **sthitam** kaṃcid vṛddham vyāghram **dṛṣṭavān** |
Er sah einen alten Tiger, der sich mitten im Teich befand.
7. vyāghrasya kaṅṭhe kācit suvarṇā mālāvartata |
Um den Hals des Tigers hing eine goldene Kette.
8. yadā sa vyāghras taṃ pathikam hradasya tīre 'paśyat tadā so 'vadat |
Als der Tiger den Reisenden am Ufer des Teiches sah, sprach er zu ihm:
9. bho pāntha | mama suvarṇam mālām paśya | sā tvayā labhyatām |
«He Reisender! Schau mal meine goldene Halskette. Du sollst sie erhalten.
10. tāṃ mālām tubhyam prayacchamīti |
Ich schenke dir diese Halskette.»
- 11.pap evam **kathitavato** vyāghrasya vacanam ākarṇya sa **lubdhah** pānthaś **cintitavān** |
Als der gierige Reisende die Worte des so sprechenden Tigers gehört hatte, überlegte er:
12. suvarṇasya lābhāya sarvatra bhramāmi |
«Ich suche überall nach Gold.
(«Ich wandere überall umher, um Gold zu finden.)»

13. kiṃtu suvarṇaṃ kutrāpi nāvindyata mayā |
Aber nirgends habe ich Gold gefunden.
14. adhunā suvarṇaṃ labheya | kim ahaṃ saṃśayena vinā tat suvarṇaṃ labheya |
Jetzt könnte ich Gold bekommen. Wie könnte ich (nur) ohne Gefahr dieses Gold bekommen?
15. pūrvam tan nirūpayāmīti |
Das will ich zuerst herausfinden.»
- 16.p tataḥ sa vyāghraṃ uditavān |
Deshalb sagte er zum Tiger:
17. kathaṃ tvayi viśvāso mama bhaved iti |
«Wie kann ich in dich Vertrauen haben?»
18. vyāghra pratyabhāṣata | he pāntha | ākarṇaya |
Der Tiger antwortete: «He Reisender! Hör zu!
19. ahaṃ pūrvam atīva duṣṭa āsam |
Ich war früher sehr schlecht.
- 20.p mayā bahavaḥ paśavo mānuṣās ca vyāpāditaḥ |
Ich habe viele Tiere und Menschen getötet.
- 21.p ekadā tu kenacid dhārmikenāham upadiṣṭaḥ |
Nun aber bin ich etwas Tugendhaftes gelehrt worden.
22. tasmād upadeśād idānīm mokṣāyānaśanaṃ karomi dānaṃ ca prayacchāmi |
Wegen (dieser) Lehre faste ich jetzt für die Erlösung und biete (dir) ein Geschenk an.
23. ahaṃ vṛddho 'smi kiṃcic ca khādituṃ na samarthaḥ |
Ich bin alt und unfähig, irgendetwas zu fressen.
24. kathaṃ tava mayi na viśvaso 'sti |
Wieso vertraust du mir nicht?
(Wie ist kein Vertrauen von dir in mich?)
25. mama caitāvāl lobho nāsti |
Und meine Gier ist nicht so gross.
26. puṇyāyaitām suvarṇāṃ mālāṃ kasmaicid datum icchāmi |
Als eine gute Tat will ich diese goldene Halskette irgendwem schenken.

- 27.p mayā sāstrāṇy **adhigatāni** | tvam cātīva durgataḥ |
Ich lerne die Verhaltensregeln. Und du (bist) sehr arm.
28. tasmād etāṃ mālāṃ tubhyaṃ prayacchāmi |
Deshalb schenke ich dir diese Halskette.
29. tad etasmin sarasi praviśya suvarṇāṃ mālāṃ dhārayeti |
Komm darum in diesen Teich und trage diese goldene Halskette!»
- 30.pp tad ākarṇya vyāghrasya vacane **viśvastah** sa pāntho lobhād aśvād avaruhyā saraso jale **praviṣṭavān** |
Nachdem er dies gehört und Vertrauen in die Worte des Tigers gefasst hatte, stieg der Reisend aus
Habgier vom Pferd und betrat das Wasser des Teiches.
31. tatra paṅka āsīt |
Dort war Sumpf.
32. sadyaḥ sa paṅke nyamajjan nirgantum cāsamartho 'bhavat |
Sogleich versank er im Sumpf und war unfähig, wieder herauszukommen.
- 33.a paṅke **patitam** pāntham dṛṣṭvā vyāghro vadat |
Als er den im Morast eingesunkenen Reisenden sah, sagte der Tiger:
- 34.p paṅke **patito** 'si | nāsti bhayasya kāraṇam |
«Du steckst im Sumpf. (Aber) es gibt keinen Grund zur Angst.
35. aham āgamyā tvāṃ paṅkāḍ utkrakṣyāmīti |
Ich komme zu dir und werde dich aus dem Sumpf ziehen.»
- 36.p evam uditvā vyāghraḥ śanaiḥ śanais taṃ pāntham upagamyā taṃ mārayitvā **khādītavān** |
So sprach der Tiger, kam langsam immer näher zum Reisenden, tötete ihn und frass ihn auf.
37. tasmāt sādhu kathyate | yaḥ samśayaṃ nārohati sa śaṭhān na paśyati |
Daher wird treffend gesagt: «Wer keine Zweifel hegt, der erkennt die Betrüger nicht.
38. yadā samśayam āruhya jīvati tadā bhadrān paśyati |
Wenn man Zweifel hegt, lebt man und erkennt die guten Menschen.
39. yo 'tīva lubdho 'sti sa vinaśyati |
Wer allzu gierig ist, der geht unter.
40. yadā naro lobhena vinā jīvati tadā nūnaṃ ciraṃ jīviṣyati |
Wenn ein Mensch ohne Gier lebt, dann wird er gewiss lange leben.»

24.3.3 Hilfe

1. kaścil lubdhaḥ (Sandhi 44)
9. labhyatām | 3. Person Sg. Imperativ Passiv √labh (1)
13. nāvindyata: 3. Person Sg. Impf. Passiv
16. uditavān: Partizp Präteritum Akt. Nom. Sg. m. √vad (1)
24. mayi: Lok. aham
25. caitāvāṃ lobho = ca etavān lobho. Ist m. E. im Text falsch, da hier wie bei 23.2.3 «Der Kaufmannssohn und der Reiche» ein Anunāsika stehen müsste, da ja -n und l- zusammentreffen (Sandhi 55). Die Kombination -ll-gibt's nur wenn das erste -l aus einem -t entstanden ist. Hier haben wir aber den Nominativ etāvān (analog balavān) und nicht etāvāt (gibt's nicht!) (analog kṛtavāt).
26. puṇyāyitām = puṇyāya etām
29. tad: heisst hier «darum». Das ist zwar nicht so bei Lehmann in seinem Vokabular verzeichnet, aber eine Übersetzung in den gängigen Wörterbüchern.
35. utkrakṣyāmīti: Futur von ut + √kṛṣ (1)
39. vinaśyati: von vi + √naś = sterben, untergehen (die Vokabel kommt erst in Lektion 29!)